

Ενότητα 7^η Ένας στοργικός ηγέτης

Ἄπαντες ἐπιστάμεθα ὅτι Ἀγησίλαος,	Όλοι γνωρίζουμε ότι ο Αγησίλαος,
ὅπου ὥετο τὴν πατρίδα τι ὡφελήσειν,	όπου πίστευε ότι θα ωφελούσε σε κάτι την πατρίδα,
οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο,	δεν έπαινε να μοχθεί, ούτε απέφευγε τους κινδύνους,
οὐ χρημάτων ἐφείδετο, οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προύφασίζετο,	δε λυπόταν τα χρήματα, ούτε πρόβαλλε ως δικαιολογία το σώμα ή τα γηρατεία,
ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε,	αλλά πίστευε ότι καθήκον του καλού βασιλιά είναι
τὸ τοὺς ἀρχομένους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν.	να κάνει όσο το δυνατόν περισσότερα καλά στους υπηκόους του.
Ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὡφελήμασι τῆς πατρίδος	Στις μεγαλύτερες ωφέλειες της πατρίδας,
καὶ τόδε ἐγὼ τίθημι αύτοῦ,	κι αυτό εδώ του συγκαταλέγω,
ὅτι δυνατώτατος ὕν ἐν τῇ πόλει	ότι, ενώ ήταν ο πιο δυνατός στην πόλη,
φανερὸς ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις λατρεύων.	υπηρετούσε φανερά σε μεγάλο βαθμό τους νόμους.
Τις γὰρ ἂν ἡθέλησεν ἀπειθεῖν	Γιατί ποιος θα ήθελε να μην υπακούει
ὁρῶν τὸν βασιλέα πειθόμενον; [...]	όταν έβλεπε τον βασιλιά να υπακούει; [...]
Ος καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν τῇ πόλει	Αυτός και τους πολιτικούς του αντιπάλους στην πόλη
ῶσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο.	τους συμπεριφερόταν σαν πατέρας προς τα παιδιά του.
Ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν,	Κακολογούσε βέβαια όσους ἔκαναν αδικίες,
ἐτίμα δ' εἴ τι καλὸν πράττοιεν,	τους τιμούσε όμως αν ἔκαναν κάτι καλό,
παρίστατο δ' εἴ τις συμφορὰ συμβαίνοι,	παραστεκόταν, αν παρουσιαζόταν κάποια συμφορά,
ἔχθρὸν μὲν οὐδένα ἡγούμενος πολίτην,	επειδή δε θεωρούσε κανένα πολίτη εχθρό,
ἐπαινεῖν δὲ πάντας ἐθέλων,	αλλά επειδή ήθελε να τους επαινεί όλους,
σώζεσθαι δὲ πάντας κέρδος νομίζων,	θεωρώντας κέρδος το να σώζονται όλοι
ζημίαν δὲ τιθεὶς εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιος ἀπόλοιτο.	και θεωρώντας το ζημιά αν κάποιος, έστω και ανάξιος, χανόταν.

Ξενοφῶν, Ἀγησίλαος 7.1-3

Παράλληλα κείμενα

Στο παρακάτω απόσπασμα ο Ξενοφών περιγράφει τη συνάντηση του Σπαρτιάτη βασιλιά Αγησιλάου με τον Φαρνάβαζο, από την οποία αναδεικνύονται οι διαφορές ανάμεσα στον λιτό σπαρτιατικό τρόπο ζωής του Αγησιλάου και τον τρυφηλό τρόπο ζωής του Φαρνάβαζου.

Κείμενο	Μετάφραση
<p>Ἄν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, ὃς καὶ Φαρναβάζῳ ἐτύγχανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὥν καὶ Ἀγησιλάῳ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἔξενώθη. Οὗτος οὖν εἶπε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ὡς οἴοιτο συναγαγεῖν αὐτῷ ἄν εἰς λόγους περὶ φιλίας Φαρνάβαζον. Ως δ' ἤκουσεν αὐτοῦ, σπονδὰς λαβὼν καὶ δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρνάβαζον εἰς συγκείμενον χωρίον, ἔνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πόᾳ τινὶ κατακείμενοι ἀνέμενον· ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἦκεν ἔχων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν.</p> <p>Ὕποτιθέντων δὲ αὐτῷ τῶν θεραπόντων ὅππτά, ἐφ' ὧν καθίζουσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς, ἡσχύνθη ἐντρυφῆσαι, ὥρῶν τοῦ Ἀγησιλάου τὴν φαυλότητα· κατεκλίθη οὖν καὶ αὐτὸς ὥσπερ εἶχε χαμαί. Καὶ πρῶτα μὲν ἀλλήλους χαίρειν προσεῖπαν, ἐπειτα τὴν δεξιὰν προτείναντος τοῦ Φαρναβάζου ἀντιπρούτεινε καὶ ὁ Ἀγησίλαος. Μετὰ δὲ τοῦτο ἥρξατο λόγου ὁ Φαρνάβαζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος</p> <p style="text-align: right;">Ξενοφῶν, Ἐλληνικά 4.1.29-31</p>	<p>Και υπήρχε κάποιος Απολλοφάνης από την Κύζικο, που τύχαινε να είναι και φίλος από φιλοξενία με το Φαρνάβαζο από παλιά και εκείνη την εποχή έγινε φίλος με τον Αγησίλαο. Αυτός, λοιπόν, είπε στον Αγησίλαο ότι πίστευε πως θα μπορούσε να φέρει σ' αυτόν για συνομιλίες περί φιλίας το Φαρνάβαζο. Και όταν τον άκουσε, αφού έκαναν συμφωνία και χειραψία, εμφανίστηκε οδηγώντας το Φαρνάβαζο στο συμφωνημένο τόπο, όπου λοιπόν ο Αγησίλαος και οι τριάντα στρατιώτες που ήταν γύρω του, περίμεναν καθισμένοι κάτω στο χορτάρι· κι ο Φαρνάβαζος είχε έρθει φορώντας ενδυμασία ίσης αξίας με πολύ χρυσάφι. Κι αφού τοποθέτησαν κάτω γι' αυτόν οι υπηρέτες κεντητά μαξιλάρια, πάνω στα οποία οι Πέρσες κάθονται μαλακά, ντράπηκε για τον τρυφηλό τρόπο ζωής του, βλέποντας την απλότητα του Αγησιλάου· κάθισε, λοιπόν, κι αυτός κάτω, ὅπως ακριβώς ήταν. Και στην αρχή αντάλλαξαν χαιρετισμό, ἐπειτα, όταν πρότεινε ο Φαρνάβαζος το δεξί χέρι, το πρότεινε με τη σειρά του και ο Αγησίλαος. Μετά απ' αυτό ο Φαρνάβαζος άρχισε να μιλάει γιατί ήταν μεγαλύτερος στην ηλικία.</p>